

7.12.2010

לכבוד
שר הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש],
התשל"ט – 1979

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
באמצעות באת כחו, עוה"ד שני בצלאל מלשכת היועצת המשפטית,
משרד התובע הראשי משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר פבל אלוף ת.ז. [REDACTED] רופא שיניים מורשה, בעל רשיון מס' [REDACTED]
על ידי ב"כ עו"ד ערן קייזמן

הנקבל

1. הקובלנה –

1.1. ביום 21.4.2009, הגיש הד"ר בועז לב, המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה נגד ד"ר פבל אלוף ת.ז. [REDACTED] רופא שיניים מורשה, בעל רשיון מס' [REDACTED] (להלן – הנקבל).
בקובלנה נטען כי הנקבל גילה רשלנות חמורה ו/או חוסר יכולת במילוי תפקידו וכן התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה כאמור בסעיפים 145(1) ו- (3) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979 (להלן – הפקודה). זאת בקשר לטיפול בגב' ב.א. (להלן – המטופלת) שבמהלכו הנקבל ניהל רשומה רפואית לקויה, ביצע צילומי רנטגן באיכות ירודה, שאינה מאפשרת אבחון, ביצע טיפול שורש מבניים וכתרים בשתי שיניים בצורה לקויה ביותר וכן לא היה מבוטח בביטוח אחריות מקצועית כנדרש ממהות מקצועו ומחובתו האתית והמוסרית כלפי המטופלת, בריאותה ורווחתה.

1.2. בקובלנה נטען כדלהלן –

- 1.2.1. המטופלת פנתה למרפאת הנקבל, ביום 12.6.2007, לאחר בדיקה וצילום שערך הנקבל, נקבע כי יש לבצע טיפולי שורש וכתרים בשיניים 36 ו- 37 והנקבל החל בטיפול האמור. ביום 18.6.2007, המשיך הנקבל בטיפול השורש בשן 37 והחל בטיפול בשן 36.
- 1.2.2. טיפול השורש בשן 37 הסתיים ביום 24.6.2007 ובשן 36, ביום 26.6.2007. כל אותה עת, התלוונה המטופלת בפני הנקבל, על כאבים בשיניים. הנקבל מסר למטופלת כי נורמאלי יש כאבים לאחר טיפול שורש וכי הכאב יחלוף תוך מספר ימים.
- 1.2.3. ביום 11.7.2007, הגיעה המטופלת למרפאת הנקבל, על מנת לבצע השחזות לשיניים 36 ו- 37 ולקחת מידה לכתרים.
- 1.2.4. ביום 29.7.2007, הודבקו בשיני המטופלת שני כתרים ממתכת, כאשר במקביל. המטופלת פנתה מספר פעמים לנקבל בתלונה על כאבים בשיניים והנקבל חזר ומסר למטופלת כי הכאבים נורמאליים לאחר טיפול שורש.
- 1.2.5. ביום 4.12.2007, הגיעה מטופלת למרפאת הנקבל, לאחר כאבים חזקים שלא פסקו. הנקבל בדק את המטופלת וקבע שעבודתו היתה טובה בשני מוקדי הטיפול וכי הכאבים נובעים משתי שיניים עליונות שגם בהן נדרש לבצע יפול שורש. באותו יום, פנתה המטופלת לרופא שיניים אחר, דר' סמיר, בקשר לשיניים שטופלו על ידי הנקבל וכן בקשר לשיניים העליונות. דר' סמיר הפנה את המתלוננת למכון צילום לביצוע צילום פנוראמי. לאחר שבדק את הצילומים, מסר דר' סמיר למטופלת כי השיניים העליונות טובות ולא נדרש לטפל בהן, אך בשיניים שטופלו על ידי הנקבל יש בעיה. דר' סמיר הפנה את המטופל לדר' אלקס זבולון, מומחה באנדודונטיה, להמשך טיפול.
- 1.2.6. ביום 13.12.2007, נבדקה המטופלת על ידי דר' זבולון. בבדיקה אובחנו הממצאים הבאים: תהליכים דלקתיים פיראפיקליים בשן 36, טיפול שורש לקוי באורך ודחיסה לקויים, קצה מכשיר שבור בתעלה ה- 1, פרפורציה באזור הפורקציה של השן, מקום התפצלות השורשים ושולי כתר בלתי מתאימים לשן. בשן 37 נתגלה טיפול שורש לקוי באורך ודחיסה לקויים, תהליכים דלקתיים פיראפיקליים, קצה מכשיר שבור בתעלה ה- M וכן כתר לא מתאים בשוליו לשן.
- 1.2.7. לאור הממצאים האמורים, לא ניתן היה לשקם את השיניים ולכן בוצעה עקירה של שיניים 36 ו- 37.
- 1.2.8. בתיקה הרפואי של המטופלת במרפאתו של הנקבל, נמצאו הליקויים הבאים - אין אנמנזה רפואית ודנטלית ואין תכנית טיפול ברורה ומתומחרת, הצילומים שביצע הנקבל היו באיכות ירודה שאינה מאפשרת אבחון, אין תיעוד של ביצוע צילומי הרנטגן, אין תיעוד של הביקור מיום 4.12.2007 (אז בוצע צילום פיראפיקלי והמלצה לחידוש טיפול השורש 9 וכן אין תיעוד של הכתרים שבוצעו ושל הרכב המתגות ששימשו לשחזור הפרוטטי.

2. הוועדה -

אנו הח"מ מונינו על ידך, להיות ועדה שתדון בקובלנה, לפי הוראות סעיף 47 לפקודה (להלן – הוועדה).

הוועדה דנה בקובלנה ביום 22.7.2010, בנוכחות ב"כ הקובל, ב"כ הנקבל, הנקבל ובתו דר' מרינה אלוף, שסייעה בתרגום, שכן הנקבל מתקשה בדיבור בעברית.

ב"כ הנקבל הודיע כי הנקבל מודה במיוחס לו בקובלנה וכי אף המסקנה, כי הנקבל עבר עבירות משמעת כאמור בקובלנה, מקובלת עליו.

הדיון התמקד לפיכך, בטענות הצדדים לעניין אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין.

3.1. עדות הנקבל –

3.1.1. בפתח הדיון ביקש הנקבל להתייחס לארועים המתוארים בקובלנה, כדלהלן:

(א) בסוף חודש יולי 2007, הנקבל הדביק את הכתרים בשיני המטופלת. המטופלת התקשרה, בתחילת חודש אוגוסט, שעה שהנקבל היה בחו"ל. הנקבל מסר למטופלת שהוא יהיה במרפאה, שלושה ימים לאחר מכן, הסביר לה שעליו לבדוק את השיניים וביקש שתשוב ותתקשר אליו, לאחר שיחזור מחופשתו.

(ב) הנקבל לא שמע מהמטופלת דבר, עד שהגיעה למרפאה, בחודש דצמבר. אז המטופלת צעקה על הנקבל ואיימה עליו. הנקבל הסביר למטופלת שניתן לבצע חידוש טיפול שורש והציע להפנות אותה למומחה, אלא שהמטופלת סרבה ודרשה שהנקבל יחזיר לה את התמורה ששולמה על ידה בעד הטיפול מאז אותו ארוע, הנקבל לא ראה את המטופלת ולדבריו, בשונה מהאמור בקובלנה, הוא מעולם לא דיבר עם המטופלת על השיניים העליונות.

3.1.2. טענות ב"כ הקובל –

ב"כ הקובל טענה כדלהלן:

(א) הקובלנה מייחסת לנקבל רשלנות חמורה ו/או חוסר יכולת וכן התנהגות שאינה הולמת.

המונח רשלנות חמורה משמעו: סטיה משמעותית מסטנדרד טיפול סביר. כך עולה מפסק דינו של בית המשפט העליון בענין פינסטרבוב (ע"א 342/90), המתייחס אמנם למשמעות המונח שבפקודת הרופאים, אך האמור שם נכון גם לעניין זה.

(ב) הנקבל סטה באופן משמעותי מסטנדרד רפואי סביר ולפיכך נהג ברשלנות חמורה, בשלושה עניינים כדלהלן:

(1) הנקבל ניהל רשומה רפואית לקויה. במספר רב של פסקי דין נקבע, כי ניהול רשומה לקויה, מהווה רשלנות. לניהול רשומה לקויה, יש השלכה על מהלך הטיפול וכן על טיפול עתידי;

(2) הטיפול שניתן למטופלת היה לקוי;

(3) הנקבל ביצע צילומי רנטגן באיכות ירודה, שאינה מאפשרת אבחון.

(ג) הנקבל נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה. זאת הן לאור האמור בסעיף קטן (ב) שלעיל והן לאור האמור בסעיף קטן זה, להלן.

המונח התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, משמעה התנהגות שאינה תואמת את העקרונות המנחים בתחום העיסוק ברפואה, בין שמדובר בכבוד המקצוע, בין שעניינם ביחסים שבין רופא לחולה וכן יתר כללים אתיים ואחרים המעצבים ערכים ותפיסות שראוי כי יחולו במקצוע הרפואה. כך עולה מפסק דינו של בית המשפט העליון בענין פישמן (ע"א 580/86), המתייחס למשמעות המונח בפקודת הרופאים, והאמור שם נכון גם לעניין זה.

הנקבל לא ביטח עצמו בביטוח מקצועי ולפיכך נהג בדרך שאינה הולמת רופא שיניים מורשה. זאת בניגוד לאמור בסעיף 23 לנוהל בריאות השן שהוצא על ידי ד"ר שלמה פ' זוסמן מנהל האגף לבריאות השן במשרד הבריאות, כנוסחו מיום 20.12.2004, קובע לאמור:

"23.1 כל מרפאת שיניים תבטח את חזרתה בביטוח צד שלישי.

23.2 כל רופא שיניים ושיננית יהיו מבוטחים בביטוח אחריות מקצועית."

רופא שיניים שאינו נוהג לפי ההנחיות והנהלים של משרד הבריאות, נוהג בדרך שאינה הולמת רופא שיניים מורשה.

(ד) מתיקו האישי של הנקבל עולה שהוגשה נגדו תלונה, שנגזה משלא נמצא כי הנקבל נהג ברשלנות. בעקבות התלונה, נערכה ביקורת במרפאת הנקבל.

בדו"ח שנערך במהלך הביקורת האמורה צויין, בין יתר הממצאים שעלו במהלכה, כי הרשומות הרפואיות לא תקינות ולא תאמו את הנחיות משרד הבריאות וכי חסרו בהן: אנמנזה, תוכנית טיפול ברורה ומתומחרת וכי רישום הטיפולים לוקה בחסר.

בסיכום הדו"ח צויין לעניין זה כדלהלן: לנהל רשומות רפואיות לפי הנחיות משרד הבריאות. כולל: אנמנזה כללית מפורטת, רישום הפניות, בדיקה, תכנית טיפול ברורה ומתומחרת, רישום טיפולים מפורט (אילחושים, אורכי תעלות שורש וכו'). רישום סגסוגות של שיחזורים. הדו"ח האמור הוגש לוועדה.

משנערכה ביקורת והדו"ח האמור נמסר לנקבל, ראוי היה שהנקבל יפעל על מנת לתקן את הליקויים העולים מהדו"ח. אף שהטיפול במטופלת החל, תקופה קצרה לאחר מכן, מהרשומה המתייחסת למטופלת עולה, שהנקבל לא פעל לתיקון הליקויים שנמצאו כאמור לגבי הרשומות הרפואיות.

(ה) שיקול מרכזי, בקביעת אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין, הינו שיקול ההגנה על אנטרס הציבור בשמירה על רמתו וכבודו של המקצוע ועל אמון הציבור ברופאים, בעוד ששיקולים הנוגעים לעברייני המשמעת, מהווים שיקול משני.

(ו) לאור האמור לעיל, אמצעי המשמעת הראוי, במקרה זה, הינו התליית רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואת שיניים, לתקופה של שלושה חדשים. לעניין זה ניתן ללמוד מהאמור בצו שניתן, לפי סעיף 45 לפקודה, על ידי כב' השופט ורדי זילר, בעניינו של דר' אלכסנדר מיכלין.

(א) יש להבחין, לעניין מטרות הדין המשמעותי, בין נורמת התנהגות החורגת מכללי ההתנהגות המחייבים איש מקצוע, שאותה יש לשרש, כגון: קבלת שוחד, לבין רשלנות מקצועית, שאינה בדרגת חומרה גבוהה, כגון: זלזול בהוראות חוק, זלזול במטופל עד כדי טיפול הגובל בהפקרות, או החזקה לקויה של מרפאה שחסרים בה כלים מתאימים.

לא מדובר, בהקשר זה, ברשלנות חמורה. מכתב הקובלנה עולה שהנקבל כשל. הנקבל ביצע שני טיפול שורש בעיתיים והוא השאיר בטעות שני פוצרים בתוך השיניים, במהלך טיפולי השורש. המדובר בסיבוך העשוי לקרות גם לרופא הטוב ביותר ויש שהוא מתגלה רק בדיעבד, בצילום.

(ב) מהאמור בקובלנה עולה, שטיפול השורש האחרון הסתיים, ביום 26.6.2007, וכי שלושה ימים לאחר מכן הבתרים הודבקו. ידוע שלעיתים מטופל חש כאב לאחר טיפול שורש, החולף לאחר תקופה מסוימת. המטופלת פנתה לנקבל בתחילת אוגוסט, כאשר היה בחו"ל והנקבל ביקש לבדוק אותה עם שובו, שלושה ימים לאחר מכן. מאז ועד 4.12.2007, הנקבל לא שמע מהמטופלת דבר והמטופלת גם לא קיבלה טיפול משקם, אלא במועד מאוחר יותר. אין זה סביר שהמטופלת סבלה מכאבים במהלך כחמישה חדשים, בלא לפנות לטיפול.

זאת ועוד, המטופלת סרבה לאפשר לנקבל לשפר את הטיפול.

(ג) דו"ח הביקורת, שהוגש על ידי ב"כ הקובל, מצביע על כך שככלל המרפאה והציוד שבה, במצב טוב.

(ד) באשר לרשומות הרפואיות – לא מדובר בעבירת משמעת חמורה. הנקבל אינו כותב עברית ובקושי מדבר עברית. הנקבל נוהג בהתאם למה שלמד ברוסיה. בהתאם לכך הוא עושה אנמזה וממלא כרטיס רפואי. הנקבל מציין ברשומה את השיניים המיועדות לטיפול ואת סוג הטיפול הנדרש. הנקבל עורך רישום רפואי, גם אם אין חולק שהרישום אנו תואם את הסטנדרד הנדרש בישראל.

(ה) באשר לביטוח – הנקבל לא היה מודע לחובת הביטוח. המטופלת הגישה כנגד הנקבל תביעה אזרחית. בעקבות זאת הגיעו הצדדים לפשרה, והנקבל נושא עד היום בתשלום סכום נכבד מאוד בהתאם לאותה פשרה.

(ו) הנקבל הופיע בפני הוועדה, הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. זאת בשונה מהתנהגות הנקבל בעניין מיכלין שאליו התייחסה ב"כ הקובל.

(ז) הנקבל זוכה באופן מלא לאחר שהתלונה הקודמת, שהוזכרה על ידי ב"כ הקובל בטיעוניה, נבדקה. אז לא נמצא דופי בטיפול.

(ח) הנקבל רופא שיניים מאוד ותיק ומנוסה. הנקבל בן שישים וחמש והוא עובד כרופא שיניים, מזה ארבעים שנה. הנקבל עלה לישראל לפני כעשר שנים, עבר את מבחני הרישוי ללא קושי והוא-מקיים פרקטיקה צנועה, בעיר מגוריו, נתניה.

(ט) הנקבל משתכר למחיתו בקושי. הוא נושא בנטל תשלומים כבד, בעקבות הסכם הפשרה והוא זקוק לרשיון לעסוק ברפואת שיניים, על מנת להשתכר למחיתו. בתקופה שבה טיפל הנקבל במטופלת, התברר שהוא לוקה בסרטן הערמונית והוא נזקק לטיפולים קשים. כרגע קיימת נסיגה של המחלה, אך הנקבל אינו אדם בריא.

(י) המדובר במקרה יחיד, מה גם שבברורה של התלונה הקודמת העלתה שלא נימצא דופי בעבודתו של הנקבל.

(יא) התליית רשיון הוא העונש החמור ביותר ויש לנקוט בו רק בנסיבות בהן מדובר במקרים קיצוניים, כאשר מדובר בחריגה קיצונית מכללי ההתנהגות הנדרשים מאיש מקצוע. לאור האמור לעיל, לא זה המקרה.

בעניין מיכלין, שאליו התייחסה ב"כ הקובל, דובר ברשלנות מקצועית, רחבת היקף, העולה באופן משמעותי בחומרתה על הנטען בקובלנה זו.

(יב) לאור כל האמור לעיל, לא יהא זה מוצדק להתלות את רשיונו של הנקבל. לחלופין, בנסיבות העניין, התלית הרשיון לתקופה של שלושה חדשים, אינה ראויה ותפגע בנקבל פגיעה ענושה.

4. המלצת הוועדה –

המדובר, בעניין זה, בטיפול שיניים שלקה בשלושה עניינים:

(א) צילומי הרנטגן שערך הנקבל למטופלת, היו באיכות ירודה שאינה מאפשרת אבחון ראוי.

(ב) הממצאים אשר נמצאו על ידי ד"ר זבולון, שבדק את המתלוננת, לאחר מעשה, העלו שבשתי השיניים שטופלו על ידי הנקבל, נמצא "קצה מכשיר שבור". הכוונה ככל הנראה לפוצר שנשבר במהלך הטיפול וחלקו נותר בשורש השן.

ב"כ הנקבל טען כי לא מדובר בהקשר זה, ברשלנות חמורה, כי הנקבל ביצע אמנם שני טיפול שורש בעיתיים במהלכם השאיר בטעות שני פוצרים בתוך השיניים, אלא שמדובר בסיבוך העשוי לקרות גם לרופא הטוב ביותר ויש שהוא מתגלה רק בדיעבד, בצילום.

אכן שבירת פוצר, במהלך טיפול שורש, מתרחשת לעיתים במהלך טיפול שורש, אלא שכך קרה בשני הטיפולים שביצע הנקבל וההסתברות שכך יקרה אינה סבירה. זאת אלא אם כן מדובר בפוצרים ישנים, או בכך שמהלך הטיפול עצמו היה לקוי. בכל מקרה, כאשר מתרחשת תקלה ממין זה, נדרש לדווח על כך למטופל ולתעד את התקלה ברשומה הרפואית. זאת ועוד, ממצאיו של ד"ר זבולון מצביעים על קיומה פרפורציה לאזור החניכיים, במקום התפצלות השורשים של אחת השיניים, דבר שלא אמור להתרחש כלל ועיקר.

ב"כ הנקבל טען לעניין זה, שאין זה סביר שהמטופלת סבלה מכאבים במהלך כל התקופה שמאז הסתיים הטיפול של הנקבל ועד שנבדקה על ידי ד"ר זבולון, בלא שפנתה לטיפול משקם. אכן הטיפול האחרון שניתן על ידי הנקבל למטופלת, בוצע בסוף חודש יולי 2007 וממצאיו של ד"ר זבולון, נמצאו בבדיקה שנערכה למטופלת ביום 13.12.2007, דהיינו: כשלושה וחצי חדשים לאחר מכן. ואולם יש לזכור שהנקבל לא הכחיש את הנטען בקובלנה לעניין הליקויים שנפלו בטיפול, הן לעניין הפוצרים והן לעניין הפרפורציה. כל שטען הנקבל הוא, כי הוא הציע למטופלת לשוב ולחדש את טיפול השורש, אלא שהיא לא היתה מעוניינת בכך. מכל מקום, אין בעובדה שהמטופלת לא פנתה לטיפול רפואי משקם, אלא לאחר תקופה כאמור, ללמד דבר לענייננו.

(ג) הרישום שערך הנקבל, לא כולל אנמנזה רפואית ודנטלית, אין בו התייחסות כלשהי לממצאים, הנקבל לא תעד תוכנית טיפול ואף לא תמחור של תוכנית טיפול, חסר תיעוד של צילומי הרנטגן ואחד הביקורים של המטופלת לא תועד כלל. הרישום שערך הנקבל, חלקי בלבד ונעדר פרטים מהותיים כגון: אין בו התייחסות לאורך התעלה שטופלה במהלך טיפול השורש, לשבירת הפוצרים,

ברישום לא תועדו הכתרים שבוצעו והמתכות ששימשו לשחזור הפרוטטי.
זאת גם לאחר שבביקורת קודמת, שנערכה במרפאת הנקבל, צויין כי נמצאו,
ברשומות שערך הנקבל, ליקויים דומים.

ב"כ הנקבל טען לגבי הפגמים ברישום שערך הנקבל, כי לא מדובר בעבירת
משמעת חמורה. כי הנקבל אינו כותב עברית ובקושי מדבר עברית וכי הוא
נוהג, בעניין זה, בהתאם למה שלמד ברוסיה.

איננו סבורים שיש לקבל טענה זו. כאמור לעיל, ברישום שערך הנקבל, חסרים
פרטים מהותיים, שהעדרם יכול בהכרח לפגוע בהנושך הטיפול. מכל מקום,
הרישום שערך הנקבל, אינו מתיישב, אף בקרוב, עם הנדרש לפי הוראות חוק
זכויות החולה, התשנ"ו-1996 ועם הנדרש לפי ההנחיות בדבר ניהול רפואי של
מרפאות שיניים, שפורסם על ידי מנהל האגף לבריאות השן במשרד הבריאות
(להלן - ההנחיות), מה גם שכאמור, עניין זה כבר עלה בדו"ח שנערך בעקבות
ביקורת קודמת שנערכה במרפאת הנקבל.

המדובר לפיכך בטיפול לקוי, הסוטה מסטנדרד רפואי סביר ומקובל המהווה
רשלנות חמורה כמשמעה בפקודה.

מעבר לליקויים האמורים, הנקבל לא ביטח עצמו בביטוח אחריות מקצועית, כנדרש
לפי ההנחיות ובכך סיכן את יכולת המטופלים, לפרוע את נזיקתם, במקרה הצורך.
אם כי בהקשר זה ראוי לציין, שהנקבל נטל על עצמו לשאת בתשלום סכום הנזק,
שנקבע בהסדר פשרה שנערך בינו לבין המטופלת, בעקבות תביעה שהוגשה על ידה.

לאור כל אלה, אנו סבורים כי הנקבל גילה, במקרה זה, רשלנות חמורה במילוי
תפקידיו כמורשה לריפוי שיניים וכי התנהלותו, משלא ביטח עצמו בביטוח מקצועי,
אינה הולמת רופא מורשה. במעשיו של הנקבל יש לפגוע באנטרס הציבור בשמירה על
רמתו וכבודו של המקצוע ועל אמון הציבור ברופאי השיניים.

הנקבל עלה לישראל לפני כעשר שנים, הוא כיום בן 65 ובתקופה הרלבנטית הוא
נדרש לטיפולים במחלת הסרטן שבה לקה. ראוי לציין, כי התרשמו מכוונת דבריו של
הנקבל. הנקבל הודה במיוחס לו בקובלנה, ניכר בו שהוא מודע לליקויים שנפלו בדרך
טיפולו במתלוננת ובהתנהלותו וכי הוא מכיר בחומרת מעשיו. כך גם ניכר היה מדברי
הנקבל, כי הוא מייחס חשיבות רבה להמשך פעילותו כרופא שיניים והוא חרד מפני
האפשרות שלא יתאפשר לו להמשיך בעיסוקו שהוא גם מקור פרנסתו הצנועה. זאת
גם שעה שהוא ממשיך לשאת בתשלום סכום דמי הנזק שעליו הוסכם עם המטופלת.

לאחר ששקלנו את משמעות מעשיו של הנקבל, כמו גם את נסיבותיו האישיות,
לרבות העובדה שהנקבל נושא בתשלום סכום הפיצוי שעליו הוסכם כאמור, המלצתנו
הינה, כי תתלה את רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואת שיניים, לתקופה של חדשים
ימים.

עו"ד רותי הורן
נציגת היועץ המשפטי
לממשלה

ד"ר חגי סלוצקי
נציג הסתדרות רופאי
השיניים

ד"ר שלמה זוסמן, יו"ר

ברישום לא תועדו הכתרים שבוצעו והמתכות ששימשו לשחזור הפרוטטי.
ואת גם לאחר שבביקורת קודמת, שנערכה במרפאת הנקבל, צויין כי נמצאו,
ברישומות שערך הנקבל, ליקויים דומים.

ב"כ הנקבל טען לגבי הפגמים ברישום שערך הנקבל, כי לא מדובר בעבירת
משמעת חמורה. כי הנקבל אינו כותב עברית ובקושי מדבר עברית וכי הוא
נוהג, בעניין זה, בהתאם למה שלמד ברוסיה.

איננו סבורים שיש לקבל טענה זו. כאמור לעיל, ברישום שערך הנקבל, חסרים
פרטים מהותיים, שהעדרם יכול בהכרח לפגוע בהמשך הטיפול. מכל מקום,
הרישום שערך הנקבל, אינו מתיישב, אף בקרוב, עם הנדרש לפי חוראות חוק
זכויות החולה, התשנ"ו-1996 ועם הנדרש לפי החתונות בדבר ניהול רפואי של
מרפאות שיניים, שפרסם על ידי מנהל האגף לבריאות השן במשרד הבריאות
(להלן - החתונות), מה גם שכאמור, עניין זה כבר עלה בדו"ח שנערך בעקבות
ביקורת קודמת שנערכה במרפאת הנקבל.

המדובר לפיכך בטיפול לקוי, הסוטה מסטנדרד רפואי סביר ומקובל המהווה
רשלנות חמורה כמשמעה בפקודה.

מעבר לליקויים האמורים, הנקבל לא ביטח עצמו בביטוח אחריות מקצועית, כנדרש
לפי החתונות ובכך סיכן את יכולת המטופלים, לפרוע את נזיקתם, במקרה הצורך.
אם כי בהקשר זה ראוי לציין, שהנקבל נטל על עצמו לשאת בתשלום סכום חנק,
שנקבע בהסדר פשרה שנערך בינו לבין המטופלת, בעקבות תביעה שהוגשה על ידה.

לאור כל אלה, אנו סבורים כי הנקבל גילה, במקרה זה, רשלנות חמורה במילוי
תפקידיו כמורשה לריפוי שיניים וכי התנהלותו, משלא ביטח עצמו בביטוח מקצועי,
אינה הולמת רופא מורשה. במעשיו של הנקבל יש לפגוע באנטרס הציבור בשמירה על
רמתו וכבודו של המקצוע ועל אמון הציבור ברופאי השיניים.

הנקבל עלה לישראל לפני כעשר שנים, הוא כיום בן 65 ובתקופה הרלבנטית הוא
נדרש לטיפוליים במחלת הסרטן שבה לקח. ראוי לציין, כי התרשמו מכוונות דבריו של
הנקבל. הנקבל הודה במידת מסוימת, כי הוא מוכר בחומרת מעשיו. כך גם ניכר היה מדברי
טיפולו במתלוננת ומתנהלותו וכי הוא מכיר בחומרת מעשיו. כך גם ניכר היה מדברי
הנקבל, כי הוא מזהס חשיבות רבה להמשך פעילותו כרופא שיניים והוא חרד מפני
האפשרות שלא יאפשר לו להמשיך בעיסוקו שהוא גם מקור פרנסתו הצנועה. זאת
גם טען שהוא ממשיך לשאת בתשלום סכום דמי חנק שעליו חוסכם עם המטופלת.

לאחר ששקלנו את משמעות מעשיו של הנקבל, כמו גם את נסיבותיו האישיות,
לרבות תגובתו שהנקבל נושא בתשלום סכום הפיצוי שעליו חוסכם כאמור, המלצתנו
הינה, כי תתלו את רשימתו של הנקבל לעוסק ברפואת שיניים, לתקופה של חדשים
ימים.

עו"ד רוני הורן
נציגת היועץ המשפטי
לממשלה

ד"ר חגי שלזקי
נציג הסתדרות רופאי
השיניים

ד"ר שלמה זיסמן, יו"ר